

De, der har haft lejlighed til at følge konventet tæt, kan jo tydeligt se, at der altså er så vitale interesser på spil, hvor Danmark ikke med troværdighed kan deltage i debatten, for de kigger jo lidt mærkeligt på os og siger, ja, ja, I kan have gode synspunkter, men det har ingen konsekvenser for jer. I står jo uden for det.

Det er på vigtige områder som sikkerhedspolitik, på det retslige område, med hensyn til asylpolitikken osv., osv. Det er, for at Danmark kan have sin ordentlige position, at Socialdemokratiet gerne ser, at vi får afklaret vores forbeholdsdiskussion nu.

Til fru Charlotte Antonsen vil jeg gerne sige: Jo, alle var fuldstændig enige i, at der skulle ske noget på landbrugsområdet. Jeg gav også i min ordførertale meget klart udtryk for, at det var en bunden opgave. Det var tydeligt for alle. Jeg advarede så mod den beslutning man traf, ikke med hensyn til loftet, for den blev overholdt, men fordi princippet omkring renationalisering nu er fastsat som et princip i EU, og det er jo noget, som både fru Charlotte Antonsens og mit parti igennem årene ofte har kæmpet imod.

Jeg er faktisk som landbrugsminister ofte taget af sted med et mandat med bistand fra Venstre til at kæmpe imod renationalisering af landbrugspolitikken, og jeg vil tillade mig at sige, at den beslutning, man tog i København, i realiteten betyder, at det som princip er blevet en del af EU-politikken.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må sige, at det undrer mig noget, at Socialdemokratiet vedvarende snakker om, at undtagelserne skal væk. De her skadelige danske undtagelser. Der er jo ikke grænser for, hvor stor skade de gør, når man hører på Socialdemokraterne.

Jeg vil godt lige minde om, at det faktisk var Socialdemokraterne, der var med til at formulere undtagelserne. Vi sad på Nyrops kontor. Nyrop kom ud. Han sagde ikke: We have an agreement. Han sagde: Vi har en aftale.

Han var stolt som en pave, da han kom ud. Det Radikale Venstre var stolte som paver, da de kom ud og fik lavet de danske undtagelser. Så jeg mener, at så ringe kan det da heller ikke være. Det kan da ikke været rigtigt, at det, som hr. Poul Nyrop Rasmussen virkelig var en af hovedmændene bag, kan være så ringe. Man må da have vidst på det tidspunkt, at når man fik en undtagelse på de pågældende områder, så kun-

ne man ikke få indflydelse på dem. Det lå da helt klart i den måde, man sammenstrikkede det nationale kompromis på. Så at det er så katastrofalt, så ringe, det nægter jeg at tro på, at man kan mene hos Socialdemokraterne.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Efter at have hørt hr. Henrik Dam Kristensens tale, synes jeg, det må stå klart, at de tidligere regeringspartier er ude i en eller anden intern strid om at være Folketingets mest progressive EU-parti, hvor det handler om, hvor hurtigt man kan komme videre ned ad slisken, hvor hurtigt man kan få mere integration, hvor hurtigt man kan få et opgør med undtagelserne.

Der har De Radikale markeret sig i ganske lang tid, og nu har Socialdemokratiet med den nye ledelse åbenbart bestemt, at det her er en niche, som De Radikale ikke skal lades alene om at have, den vil Socialdemokratiet tage del i, og derfor kæmper man nu af al magt for at få undtagelserne fjernet.

Samtidig synes jeg, det står klart, at jo stærkere statsministeren siger, der ikke skal være folkeafstemning om undtagelserne, jo stærkere siger Socialdemokratiet, at der skal.

Det kunne så lede frem til den konklusion, at det, det i virkeligheden handler om, er, at Socialdemokratiet godt er klar over, at hvis man tog en folkeafstemning om undtagelserne nu her i foråret, så ville der efter al sandsynlighed være et stort flertal, der afviste at ophæve undtagelserne, lige præcis begrundet af at man vil kende grundlaget, før man tager stilling til undtagelserne. Man vil kende grundlaget for den nye forfatning, som hr. Henrik Dam Kristensen jo også i meget høj grad omtaler i sit indlæg.

Det handler måske om ren taktik og om, at så længe man er sikker på, at der ikke kommer folkeafstemninger, så kræver man dem. I samme øjeblik statsministeren i givet fald åbnede mulighed for, at det da godt kunne være, lad os nu tage en snak om det, gad vide om talen så lød på samme måde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Henrik Dam Kristensen var inde på, at det var statsministeren, der bestemte, om vi skulle have et big bang. Jeg vil nu i al stilfærdighed gøre opmærksom på, at det er det ikke. Det er det i hvert fald ikke alene. Det er jo et lovgiv-